

TWEE GEDICHTEN

Rob Kappen

Slangevel

lallend Semele zo hoonde je lachend
het corpus bevruchtend
in lillende as
de lucht is de lucht is
de lucht is de zee
één-twee
één-twee
één-twee is de zee

laden

laden kanonnen mijn stem diafaan
laden kanonnen mijn stem

de hel is een ijsje
mijn tong is jouw kind
de zee is de zee is de zee
één-twee

één-twee
brekend papier in het spel van ons woord

brakend belazerd zo danste de zee
mijn tong in een ijsje
jouw woord in mijn hoofd
brekend papier litanie slangenvel

hij is rustig
hij is rustig
hij is rustig – hoor je wel ?

De Duivel

de duivel is een meisje jong
met kille blik en harde ogen
een schaduw in het ochtendblauw
gekriebel
muizen, muizen
muizen in een bed
een t-shirt en de jeuk

de duivel is een kinderhand
met strakke greep en snelle blikken
een wapen klatert in de wind
gedrentel
gedrentel
lopen in een lamp
een hoofdje en de knal

de duivel
de duivel

de duivel is mijn rattengif
mijn valse pen en botte woede
een halter stuitert op de grond
gekanker
gekanker
van piesen in een zwembad
een zeempje en de pijn

de duivel is mijn huilend hart
mijn zachte schaam en rillend beven
een film starend in het niets
geaarzel
als springen, als springen
als springen van een plank
een ijsje en de dorst